Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35145
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

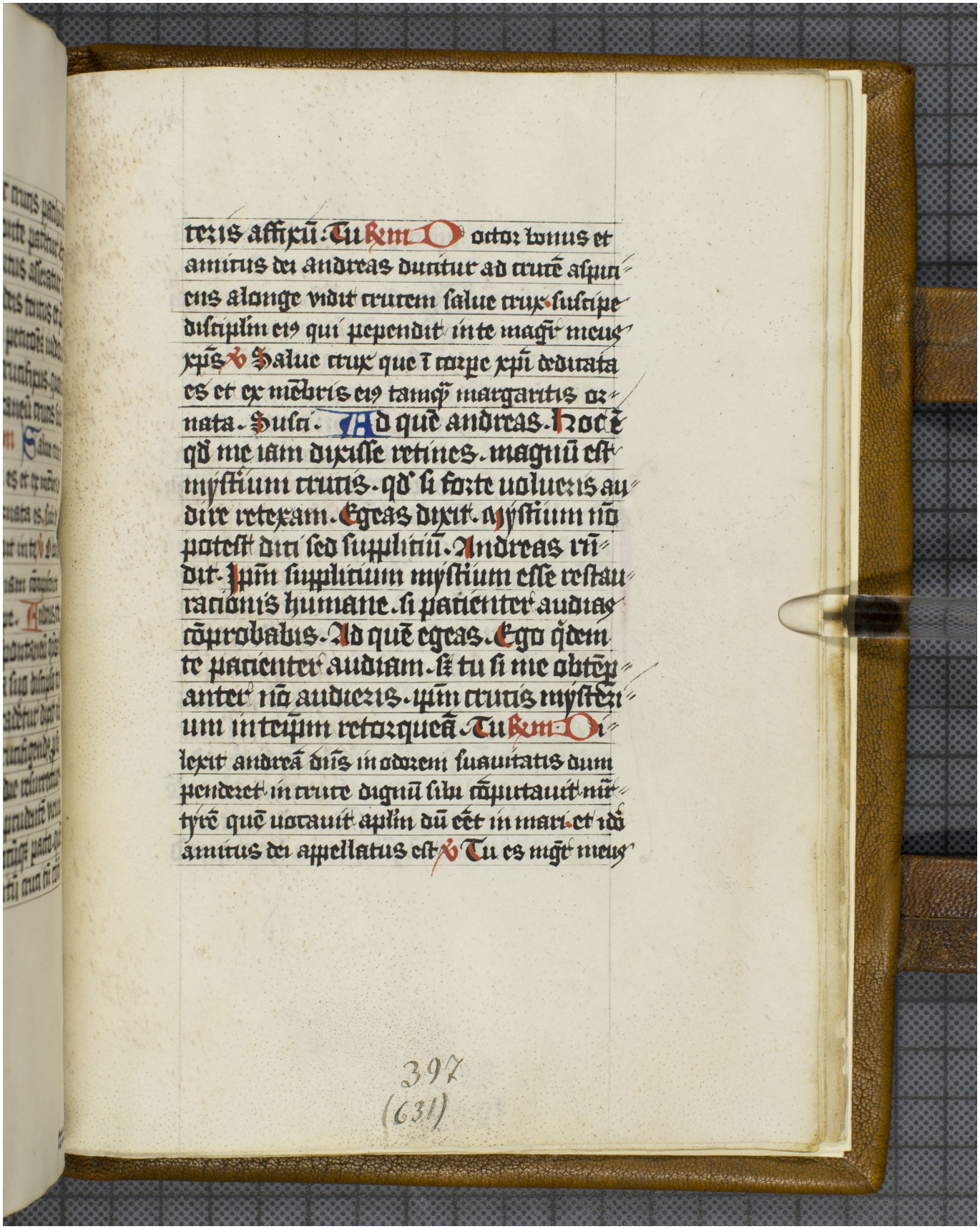

trīs affixū. Tu Rem. O octor bonus et
amicus dei andreas ducitur ad crucē aspi-
cens alonge vidit crucem salue crux suscipe
discipulū eis qui pependit in te magr meus
xpūs ℣ Salue crux que ī corpe xpī dedicata
es et ex mēbris eis tanq̄ margaritis or-
nata. Husa. Ad quē andreas. Hoc ē
qd̄ me iam dixisse retines. magnū est
mysticum crucis. qd̄ si forte voluerīs au-
dire retexam. Egeas dixit. mysticum nō
potest dici sed supplicū. Andreas ri-
dit. Quīn supplicium mysticum esse restau-
rationis humane. si patienter audias
cōprobabis. Ad quē egeas. Ego idem
te patienter audiam. sī tu si me obtēp-
anter nō audierīs. quīn crucis mysterī-
um in tēpm retorqueā. Tu Rem. Di-
lexit andreā dūs in odorem suauitatis dum
penderet in cruce dignū sibi cōputauit mār-
tyrē quē vocauit apl̄m dū eēt in mari. et idō
amicus dei appellatus est ℣ Tu es magr meus

397
(631)